

ת"פ 20271/04/20 - מדינת ישראל שלוחת התביעות גליל נגד אמין סלאח

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 20271-04-20 מדינת ישראל נ' סלאח
תיק חיצוני: 183046/2019

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מאשימה מדינת ישראל ע"י שלוחת התביעות גליל
נגד אמין סלאח ע"י ב"כ עוה"ד עמירי נאסר
נאשם

נימוקי הכרעת הדין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין הפרעת שוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, עבירה פי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. נהיגה פוחזת של רכב, עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר, עבירה לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר חיפוש) (נוסח משולב), תשכ"ט-1969.

2. עפ"י עובדות כתב האישום, ביום 29.4.19 בשעה 03:36 נהג הנאשם ברכב מסוג סיטרואן ברלינגו מכיוון כללי כביש ראשי לכיוון כללי כיכר עין עאפיה. באותה עת, נסעו בניידת מסומנת כחול לבן השוטר נתנאל סיבי והשוטר סאלח חטאב כאשר הם מסמנים לנאשם לעצור בצד, אך הנאשם אשר הבחין כי מדובר בשוטר לא ציית להוראות השוטרים והמשיך בנסיעה כאשר הוא מכבה את אורות רכבו. השוטרים אשר היו בניידת המשטרה המשיכו לנסוע אחרי הנאשם אשר הגביר את מהירות נסיעתו והתעלם מהוראות השוטר סאלח אשר כרז לנאשם מספר פעמים לעצור בצד והנאשם לא עצר. הנאשם המשיך בנסיעה כשהוא חותך רכב הנע על הכביש מצדו השני ומסכן את נהג אותו הרכב בכך שגרם לו לסטות מנתיב הנסיעה. השוטר נתנאל שנסע מאחוריו וכרז לו לעצור מס' פעמים, והנאשם התעלם מכך נאלצו השוטרים לחסום את עם הניידת את רכבו של הנאשם מצד שמאל, דבר אשר אילץ את הנאשם לעצור את רכבו.

בנסיבות אלה, השוטרים הודיעו לנאשם כי הוא עצור והנאשם בתגובה התנגד למעצר באופן שהשתולל עם ידיו לכל עבר ואילץ את השוטר לאזוק אותו. במסגרת חיפוש שבוצע על גופו של הנאשם, נמצאה סכין אשר חוברה למכנסיו.

הנאשם התנגד למעצר וניסה להימלט מאחיזת השוטר נתנאל, ניסה לפגוע בשוטר עם ידיו ודפק על דלת הניידת.

3. בתשובת הנאשם לכתב האישום, מיום 30.5.21, כפר בכך שהשוטרים סימנו לו לעצור. הוא מודה בכך כי הגביר מהירותו אך לגרסתו לא הבחין כי מדובר בשוטרים. הנאשם כופר באופן הנהיגה המיוחס לו. לשיטתו לא "חתך" אף רכב ולא גרם לרכב לסטות, מדובר בשעה 03:30 לפנות בוקר ואין רכבים על הכביש. הנאשם כופר בכך כי התנגד לשוטרים, הוא עצר במקום מואר בצד הדרך, כאשר ראה כי מדובר בשוטרים. הנאשם אל יכול היה להתנגד לשוטרים שכן מיד לכשירדו מהניידת אזקו את ידיו באזיקים. כמו כן מכחיש כי צעק לשוטרים כי לא יגיע אתם לשום מקום, אלא ביקש להחזיר את הרכב לאחוריו ואז להתלוות אליהם. הנאשם מוכר למשטרה ואין כל טעם כי ינסה להימלט. הנאשם אל ניסה לפגוע בשוטר אלא דפק את ידו על הניידת.

באשר לסכין הנאשם מכחיש החזקת הסכין וטעון כי לא הציגו בפניו את הסכין.

4. הסנגור הודיע כי נדרשת חקירה נגדית של עדי התביעה 1 עד 3 וכן הצגת המוצג- סכין.

5. במסגרת שמיעת הראיות נשמעה תחילה עדותו של עד תביעה מס. 2 מר סאלח חטיב, השוטר אשר נכח באירוע. באמצעות העד הוגש דו"ח הפעולה שערך ת/1. העד העיד ביום 21.10.21, שנתיים וחצי לאחר התרחשותם של האירועים. העד אמר שנזכר לאחר שקרא את דו"ח הפעולה ויכול לענות רק על פי מה שכתוב בדו"ח בתשובה למרבית השאלות השיב תוך הפניה למה שרשום בדו"ח. כמו כן באמצעות עד זה הוגשה התמונה של הסכין- ת/2.

6. באותה ישיבת שמיעת ראיות העיד גם עד תביעה מס. 1, השוטר מר נתי סיבי, אשר היה עם השוטר חטיב באותה משמרת באותה ניידת. באמצעות עד זה הוגש דו"ח הפעולה אותו הוא ערך ת/3, דו"ח מעצר חשוד ת/4 והודעת החשוד תחת אזהרה ת/5, מיום 29.4.1, אשר נגבתה גם כן על ידי עד זה. עד זה העיד כי הוא זוכר את האירוע לאחר קריאת הדו"ח, אך לא את כולו.

7. ביום 22.2.22 נשמעה עדותה של החוקרת, אור. במסגרת עדותה הוגשה חקירתו תחת אזהרה של החשוד מיום 29.4.19 יחד עם טופס הדועה על זכויותיו ת/7 וכך גם ביחס לחקירתו מיום 4.5.19 ת/8. הוגשו גם מסמכים ביחס למוצג- סכין מזכר שרשת מוצג ת/8 וכן אריזה ת/10. כמו כן באמצעות עדה זו הוגש מזכר העברת החומר למח"ש ת/11. העדה העידה בחקירתה הנגדית בתשובה לשאלות שעניין טענה לסתירות בחומרי החקירה.

8. הנאשם ניהל פרשת הגנה במסגרת העיד.

בעדותו אשר נמסרה ביום 10.5.22 העיד כי לא ערך מרדף, אלא עצר ברגע שראה שהרכב שנוסע אחריו זו מכונית משטרה. מדובר היה בתקופה בה נרצח ילד באותה שכונה והוא פחד. כמו כן העיד כי לשוטר נתי יש דבר מה נגדו וכי הוא קלל אותו באותו מעמד והרביץ לו עד כי ידיו ורגליו דיממו.

הנאשם הלין בעדותו על כי שהה בלילה בחדר של שוטרים ולא בתא מעצר ובכך מנעו ממנו תנאים בסיסים.

ביחס לסכין העיד כי אינו יודע אם הייתה ברכב אם לאו שכן הרכב של אחיו.

הנאשם חזר פעמים רבות והדגיש את חוסר ההיגיון וחוסר האונים כאשר מתרחש דבר כמו שקרה לו ששוטרים מרביצים לו, מקללים אותו מעלילים עליו ועוצרים אותו בתנאים המפרים את זכויותיו.

9. בישיבת ביהמ"ש מיום 9.11.22 נשמעו סיכומי טענות הצדדים. המאשימה הגישה גם רישומיה בכתב.

10. ב"כ מאשימה טען בסיכומיו כי יש להעדיף את גרסאות עדי התביעה אשר לא נסתרו. לשיטתו המודבר בדו"חות מפרוטים, ללא פערים משמעותיים בין דו"חות ועדויות שני השוטרים אשר נכחו באירוע. לעומת זאת טוען ב"כ המאשימה כי הנאשם סתר עצמו פעמים רבות בשלושת חקירותיו במשטרה ובעדותו בבית המשפט.

המאשימה מבקשת להרשיע את הנאשם בכל העבירות ואף לשקול הרשעתו בעבירת נהיגה תחת השפעת אלכוהול או סמים לאור עדותו כי היה "מסטול".

11. הסנגור טוען בסיכומיו כי יש לדחות את גרסת השוטרים. השוטר חטב טוען בעדותו כי ראה את הסכין תפוסה למכנסיו של הנאשם כאשר אין כל כך כל אזכור בדו"ח הפעולה, היכולת של הנאשם להוכיח גרסתו נפגעה כאשר לא נערכה בדיקת ט.א. או ד.נ.א. עוד תוהה הוא מדוע השוטרים אל הפעילו סירנה כאשר מדובר בשכונה חשוכה, כיצד השוטרים שמרו על קשר עין עם הנאשם כאשר ביצעו פניית פרסה? עוד מצביע הסנגור על סתירה נטענת בין עדות השוטר נתי כי רצו לעצור את הנאשם מאחר והיה אירוע הצתה באותו לילה וכאשר השוטר חטב אומר כי מדובר בבדיקה שגרתית. הסנגור מפנה לכך כי שניה שוטרים לא ציינו כל ריח של אלכוהול ואחרי 5 שעות החוקרת אור מציינת כי הריחה אלכוהול.

הסנגור מדגיש כי לעומת הסתירות בראיות המאשימה, הנאשם חוזר בכל חקירותיו על אותה גרסה.

הסנגור עותר לזכות את הנאשם או לכל הפחות לזכותו מחמת הספק.

12. לא מצאתי כי נפלו פערים וסתירות מהותיים בין דו"חות הפעולה של שני השוטרים שיש בהם כדי לפגוע במהימנות גרסתם.

מתחילת האירוע ועד לעצירת הרכב

13. השוטר חטב מתאר בדו"ח הפעולה שלו ת/1 כי נסע בניידת מסומנת כחול לבן, עם השוטר נתי. הוא, חטב, היה במושב הנוסע. הם ראו רכב נוסע מולם וכי שותפו נתי סימן לרכב לעצור אך הרכב המשיך בנסיעה. חטב מתאר כי נהג הרכב שנצפה היה לבדו וחבש כובע וכן ראה כי הוא מסתכל לאחור לעבר

הניידת. נתי החל בנסיעה אחריו ובמהלך הנסיעה נהג אותו רכב כיבה את אורות הרכב והמשיך בנסיעתו, בנסיעה פרועה ובמהירות מופרזת. השוטר חטב מתאר את מסלול הנסיעה ובאיזה שלב החל לכרוז לנהג לעצור "משטרה תעצור בצד", אך הנהג המשיך בנסיעתו. הרכב נכנס לסמטאות השכונה, כאשר לאורך כל הדרך נשמר קשר עין רציף והוא ממשיך לכרוז לו לעצור. נתי, נהג הניידת, הצליח לחסום את נתיב הנסיעה של הרכב והנהג עצר מיד.

14. בתשובתו של חטב לחקירתו הנגדית בביהמ"ש לא סתר את מסלול הנסיעה ואת קיומו של קשר עין. באשר לסיבה בגינה בקשו מהחשוד לעצור העיד "לפי השעה של האירוע מדובר בשעה מאוחרת של הלילה. הרכב הגיע מולו ורצינו לבדוק לגבי רישיונות ושהכל תקין, בדיקה שגרתית." (פרוטוקול עמ' 10 ש' 9-10)

14. בדו"ח הפעולה של השוטר נתי ת/3 מתואר כי נהג בניידת יחד עם שותפו חטב, הניידת הייתה עם אורות כחולים. הוא הבחין ברכב המגיע לעברם מן הצד השני וסימן לנהג הרכב, שהיה לבדו עם כובע, לעצור. הנהג לא ציית והמשיך בנסיעה. השוטר נתי מציין כי ראה את הנהג מסתכל לעבר הניידת. נתי מתאר בדו"ח כי סובב אתה רכב תוך שמירת קשר עין והחל לעקוב אחריו. נהג הרכב כיבה את אורות הרכב והגביר את מהירות נסיעתו. השוטר מתאר את מסלול הנסיעה וכי שותפו חטב כרז לו לעצור, אך הלה המשיך כשהוא "חותך" רכב אחר וגורם לנהג האחר לסטות מנתיב נסיעתו. על פי תאורו הנאשם המשיך בנסיעה הפרועה עד אשר הוא הצליח ל צמצם את המרחק אליו, העמיד את הניידת משמאלו והצליח לחסום את נתיב נסיעתו, רק אז נעצר.

15. בחקירתו הראשונה של הנאשם, פחות משעה לאחר האירוע, חקירה אותה ערך השוטר נתי, ת/5, הוא השיב כי לא ראה אותם (את המשטרה) ולא שמע כלום. בחקירתו השנייה תחת אזהרה שנערכה על ידי החוקרת אור, שעות ספורות לאחר מכן, ת/7, אמר כי השוטרים אל הפעילו את הסירנה ולא כרוזו לו לעצור בצד "...לא ידעתי זה משטרה באמצע הלילה פתאום מישהו נוסע אחריי, נסעתי מהר כי פחדתי אני מסוכסך עם הרבה אנשים ולא ידעתי מי זה ולא ידעתי מה הוא רוצה לעשות לי באמצע הלילה, לא הפעילו את הסירנה ולא כלום, ואז שראיתי שזה משטרה לבד עצרתי." (ש' 16-19). לדבריו דרכו לא נחסמה אלא הרכב שלו והניידת היו זה לצד זה. (ש' 21). כשלושה וחצי חודשים לאחר מכן נחקר פעם נוספת תחת אזהרה בפני החוקרת אור, ת/8, והשיב לעניין זה פעם נוספת כי לא היו אורות, לא כריזה ולא שמע שאמרו לו לעצור. השוטרים לא נתנו לו לדעת שזו משטרה, הוא לא נסע מהר "...אבל ברחתי כי לא ידעתי מי אחריי...", לדבריו נעצר מיד כאשר הבין שזו משטרה.

15. בעדותו בבית המשפט הנאשם חזר על דבריו כי לא היו אורות צ'קלקה ואין אור בכביש וכי ניתן לראות זאת במצלמות האבטחה במקום. הוא לא עשה מרדף ולא ידע כי מדובר במשטרה. הוא הדגיש בחקירתו הנגדית כי לא עצר לאחר שהניידת סגרה עליו אלא לאחר שהניידת נעמדה במקביל אליו. לדבריו לא יכול היה לראות את סימני הניידת "בגלל האור הגדול בעיניים שלי", שלאחריה הסבירה בחקירתו הנגדית "לא ראיתי ניידת, רק נתן אור גדול ובא אלי... כשבא לידי וראיתי משטרה, עצרתי ישר

לא שהוא סגר עלי, עצרתי לידו." (פרוטוקול עמ' 25 ש' 29-30), לאחר מכן הבהיר כי בגלל האור לא ראה את סימני הניידת.

16. כשהנאשם התבקש בחקירתו הראשית להסביר מדוע ברח, השיב כי באותו הזמן ילד נהרג ונזרק בשכונה והוא פחד כי יעשו לו דבר דומה, בחקירתו הנגדית חזר על הסבר זה (פרוטוקול עמ' 26 ש' 3-5). לאחר מכן עומת עם תשובתו בחקירתו תחת אזהרה במשטרה כי ברח מאחר והוא מסוכסך עם אנשים וכי בבית המשפט הוא מוסר הסבר אחר, הנאשם השיב "מה שאני מסוכסך עם אנשים זה סודי שלי. אבל האווירה בשפרעם לא הייתה בסדר." (פרוטוקול עמ' 28 ש' 10).

17. הנאשם אכן מעלה ספק האם בתחילה אכן יכול היה לזהות כי רכב משטרה נוסע אחריו, מדובר בספק שכן תחילה המפגש היה חזיתי והנהג אמור לשים לב כי רכב משטרה נוסע מולו, במיוחד כאשר מדובר בשעת לילה מאוחרת, לפנות בוקר, כאשר הרחובות כמעט ריקים. יחד עם זאת, מאחר ותחילה לא כרוז לו השוטרים, יתקבל ספק זה כספק סביר לגבי תחילת הנסיעה אחריו. אולם, משעה שהשוטרים החלו לכרוז לו, אין הסבר מדוע לא עצר. גרסת השוטרים כי השוטר חטב כרז לנאשם לעצור מקובלת עלי ואין הסבר כיצד הנאשם לא שמע זאת.

18. הסנגור מעלה תהיה מדוע לא הופעלה סירנה בשעה כזו. מדובר בשעת לילה, אמצעי קולי הופעל כאשר הושמעה כריזה. הסנגור תוהה מדוע לא הופעל אמצעי שניתן לראות מרחוק, שני דו"חות הפעולה מעידים כי הופעלו אורות כחולים.

19. אכן הוכח כי הנאשם עצר כאשר הניידת הייתה מקבילה אליו, משמאלו. הטענה כי הדבר מעיד על עצירה מרצון, ברגע שהבין כי מדובר במכונית משטרה, אינה מקובלת עלי. גם אם לא נחסם לחלוטין על ידי ניידת המשטרה, הרי, מרגע שניידת המשטרה הגיעה אליו ונצבה משמאלו, הרי ה"מרדף" עלה שלב והנאשם הבין כי הניידת מגיעה אליו ואין בכוחו להימלט. תיאור הדרך כמופיע בדוחות הפעולה של שניה שוטרים מלמד כי הנסיעה אחרי הנאשם לא הייתה קצרה, היא עברה ברחובות שונים, על כן אין לקבל את גרסתו כי עצר מיד לאחר שהבין כי מדובר בניידת משטרה.

20. השוטר נתי מתאר בדו"ח הפעולה שערך, ת/3, כי הנאשם המשיך ונהג ברכב לאחר שחטב כרז לו לעצור בפרעות כשהוא "חותך" רכב אחר וגורם לנהג האחר לסטות מנתיב נסיעתו. הנהיגה בפרעות ובמהירות מופרזת מופיעה בדו"חות הפעולה של שני השוטרים. המפגש עם רכב נוסף מופיע רק בדו"ח הפעולה של השוטר נתי. נתי היה נהג הניידת ויש לצפות אכן כי היה עסוק יותר במתרחש בדרך, חטב הוא אשר עסק בכריזה לנאשם. העובדה כי פרטים אלו אינם מופיעים בדו"ח הפעולה של השוטר חטב, אכן מעוררים שאלה, אך אינה עולה כדי ספק סביר לטעמי.

21. אופן הנהיגה הנמהר תוך למעשה ניהול מרדף, עולה גם מדברי הנאשם עצמו בחקירתו תחת אזהרה, ת/7, שם אמר כי "נסעתי מהר כי פחדתי...".

22. הסנגור מפנה לכך כי יש פגיעה במהימנות גרסות השוטרים נוכח העובדה כי השוטר חטב אומר כי הפניה לנאשם הייתה במסגרת ביקורת שגרתית ואילו השוטר נתי מציין כי היה אירוע של הצתה. איני מוצאת כי מדבר בגרסאות סותרות או שיש בהן כדי לפגוע במהימנות אחת של השנייה. מדובר בדברים משלימים. מסביר זאת השוטר נתי בחקירתו הנגדית. נתי נשאל האם העובדה שרכב נוסע בשעה כזו מעורר אצלו חשד, ומשיב- "כן במיוחד שהיה לנו אירוע של הצתה." כלומר, משיב בחיוב ומוסיף, כי במקרה זה החשד אף התגבר.

23. לפיכך, בגין חלק זה של האירוע יש להרשיע את הנאשם בעבירות נהיגה פוחזת של רכב, עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וכן בעבירת הפרעת שוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

שלב המעצר

24. כתב האישום טוען כי בשלב המעצר הנאשם השתולל עם ידיו לכל עבר ואילץ את השוטרים לאזוק אותו. הנאשם טוען לאלימות של השוטרים אשר גרמה לפציעתו. הנאשם טוען כי לשוטר נתי יש דבר מה נגדו וכי הוא החל באלימות כלפיו.

25. אין מחלוקת בין הצדדים כי בעקבות תלונתו של הנאשם הועבר חומר החקירה למח"ש וכי תלונתו של הנאשם למח"ש נזנחה. קיימת מחלוקת בין הצדדים מה הן הנסיבות המדויקות של זניחת התלונה, האם הנאשם השיב לשיחות ממח"ש אם לאו, אולם אין מחלוקת כי הנאשם לא קידם את תלונתו, לא מסר גרסתו למח"ש וזנח את התלונה.

26. בדו"ח הפעולה של השוטר חטב, ת/1, מתואר כי מיד לאחר עצירת הרכב הוא ניגש לרכבו של הנאשם, פתח את הדלת, כיבה את המנוע והידע לנאשם כי הוא עצור. הדו"ח ממשיך ומתאר כי בתגובה אמר לו הנאשם בערבית כי הוא לא עשה כלום ומה רוצים ממנו. הדו"ח מתאר כי אז החל נאשם להשתולל וצעק מילות גנאי, בשל ההשתוללות הוא נאזק תוך שימוש בכוח, עד לאזיקתו. חטב ביצע חיפוש על גופו של הנאשם ותפס "סכין אולר מתקפל מתקבע בצבע כסף מחובר למכנס ש החשוד בצד ימין באמצעות תפס" הנאשם נשאל ביחס לסכין ומסר על פי הדו"ח לחטב כי לקח מילד בשכונה שלא יעשה משהו. הודע לנאשם כי הוא נלקח לתחנה ומה החשדות נגדו והא צעק בערבית בקול, לשיטת עורך הדו"ח במטרה להעיר את השכנים, הדו"ח מתאר את תוכן דבריו ש החשוד. על פי הדו"ח החשוד סירב להיכנס לניידת והתנגד באופן אקטיבי למעצר ועל כן נעשה שימוש בכוח על מנת להכניסו לניידת. חטב מתאר כי

הנאשם דפק את הידיים שלו על דלת הניידת וכי הם הצליחו לתפוס אותו בפלג גופו העליון ולהכניסו לניידת. בניידת נאזק גם ברגליו.

27. השוטר נתי מתאר בדו"ח הפעולה שלו כי חטב הוא שפתח את דלת הנהג וכי הם אמרו לנאשם כי הוא עצור. הנאשם סירב למעצר והחל לצעוק בערבית אך גם בעברית צעק כי לא עשה כלום ומילות גנאי. הנאשם השתולל עם ידיו לכל עבר ועל כן נעשה שימוש בכוח על מנת לאזוק את ידיו. בוצע חיפוש על גופו וחטב, שותפו, מצא סכין אולר נפתח מתקבע עם תפס שהחשוד חיבר למכנסיו הג'ינס שלו כלפי פנים. נאמר לנאשם כי הוא מגיע לתחנה תוך פרוט החשדות נגדו, הוא החל להשתולל ואמר כי "יחזיר את הרכב ואז נראה". נתי, עורך דו"ח הפעולה מתאר כי שניהם אמרו לנאשם כי לא הוא אשר קובע והוא המשיך לסרב להיכנס לניידת, כמו כן מתור בדו"ח כי הוא צעק בקול רם על מנת להעיר את תושבי השכונה. על פי הדו"ח בוצע שימוש בכוח על מנת להכניסו לניידת וחטב אזק אותו ברגליו.

28. השוטרים חזרו על דו"חות הפעולה בעדותם בבית המשפט, חטב אישר כי רישומו כי הנאשם צעק על מנת להעיר את תושבי השכונה, זו הנחה.

29. הנאשם בעדותו בבית המשפט מתאר בחקירתו הראשית כי בחיפוש עליו לא מצאו כלום וכי עמד עם השוטר חטב ועישן בזמן שנתי ערך חיפוש ברכב. הנאשם אמר לנתי כי דיבר עם חטב כי יסיים את הסיגריה, אך נתי ישר קילל אותו, נמתן לו כפה אשר הפילה את הסיגריה ודחף אותו לניידת כאשר ידיו אזוקות, הרביץ לו וקילל אותו ואמר לו לעלות לניידת תוך שהוא מכה אותו בגב. הנאשם מתאר כי ירד לו דם מהרגלים ומהידיים. גם ברכב נתן לו נתי מכות בפנים ובגב וקילל אותו. לאחר מכן ביקש מחטב להשיב את הרכב לביתו המרוחק 50 מטר מן המקום, שכן הרכב של אחיו, אך השוטרים סרבו והרכב נותר על הכביש.

30. כאמור, הנאשם זנח תלונתו למח"ש. הנאשם מפנה את עיקר תלונתו כלפי נתי, שוטר שהוא טוען כי יש לו דבר מה נגדו. יחד עם זאת מדו"חות השוטרים דווקא השוטר חטב מייחס לעצמו את עיקר הפעולות עם הנאשם.

31. בחקירתו הראשונה של הנאשם, נחקר הנאשם על ידי השוטר נתי. לשאלה הראשונה שנשאל על ידי נתי ביחס להשתוללות וסירוב למעצר השיב "לא עשיתי" ובהמשך סרב להשיב לשאלה נוספת בנושא.

32. בחקירתו השנייה תחת אזהרה שכבר נערכה על ידי חוקרת כבר תיאר כי עמד עם שוטר אחד לסיים את הסיגריה ופתאום הגיע שוטר אחר והרביץ לו עלה גב והפנים והחזיק את ידיו האזוקות. גרסה זו חוזרת גם בחקירתו השלישית.

33. הנאשם דבק בגרסתו בדבר אלימות שהפעיל עליו נתי, שכאמור לא נחקרה על ידי מח"ש מאחר

והנאשם זנח תלונתו. עובדת התנגדותו של הנאשם למעצרו עולה מדו"חות הפעולה של השני השוטרים אשר מתארים סיטואציה דומה, גם אם לא זהה בכל פרט. שניה שוטרים מתארים כי הנאשם השתולל וצעק מיד לאחר שנעצר וכן כאשר נדרש להיכנס לניידת. בשני שלבי האירוע הופעל כוח על מנת לאזק את הנאשם ועל מנת להכניסו לניידת. רצונו של הנאשם לאפשר לו להחזיר את הרכב לאחיו, עולה לא רק מגרסתו של הנאשם אלא גם מדברי השוטרים, דבר שיש בו לחזק גרסתם.

34. לפיכך, יש לקבוע כי הוכח במדיה הנדרשת במשפט פלילי, כי גם בשלב זה של האירוע בוצעה עבירת שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר- עבירה לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב), התשכ"ט- 1969.

נשיאת הסכין

35. מדו"חות הפעולה של השוטרים כפי שפורט לעיל עולה כי בעת שערך השוטר חטב חיפוש על גופו של הנאשם נמצאה הסכין המחוברת למכנסיו של הנאשם בתפס. דו"ח הפעולה שלה שוטר חטב מפורט מאוד ביחס למציאת הסכין. השוטר נתי תומך בגרסתו של חטב, באופן פחות מפורט, המתיישב עם העובדה כי אל הוא זה אשר ערך את החיפוש על גופו של הנאשם.

36. הנאשם מכחיש כי נשא על גופו סכין.

37. בדו"ח הפעולה של השוטר חטב, ת/1, נרשם כי מיד לאחר תפיסת הסכין הנאשם אמר לו " לקחתי מילד בשכונה של יעשה משהו". דו"ח הפעולה של השוטר נתי, ת/3, אינו מתייחס לאמירה כלשהיא של הנאשם. יחד עם זאת בחקירתו הראשונה של הנאשם אשר נערכה על ידי נתי, לאחר שהכחיש החזקת הסכין, הוא הוא נשאל על ידי נתי "הסכין שנתפסה עליך נאמר על ידי השוטר שאמרת לו בשטח שהיא שייכת לדוד שלך הקטן, מה יש לך להגיד?". הנאשם השיב כי "אתם הבאתם אותה". הסנגור מבקש ללמוד מכך אודות סתירה בין גרסאות השוטרים. איני מוצאת כי מדובר בסתירה. ראשית השוטר נתי מפרט כי כך נאמר לו על ידי השוטר חטב ולא כי הוא שמע זאת. הגרסה למעשה שונה אם מדובר בילד מהשכונה או בדוד הקטן שלו. ראשית, יתכן כי מדובר בדברים משלימים ושנית יתכן כי מדובר בפרטים קטנים שהתבלבלו או שנכחו. מדובר בשני מכרים בכך כי הנאשם מסר לחטב כי הוא לקח את הסכין ממישהו קטן.

38. הסנגור טעון כי זכותו של הנאשם להגנה קופחה משלא בוצעו בדיקות ד.נ.א. וטביעת אצבעות לבדיקת הסכין. איני מוצאת כי כך הוא. ראשית ישנן עדויות ברורות על כי הסכין נתפסה על גופו של הנאשם, לא בתוך הרכב אלא על גופו. שנית, ממצאי הבדיקה לא היה בהם כדי להואיל. אם היו נמצאות טביעות האצבע, אזי היה בכך דווקא להואיל לתביעה. אם לא היו נמצאות טביעות אצבע לא היה בכך כדי לזכות את הנאשם שכן העדר ממצא אין בו כדי לזכות. הימצאותן של טביעות אצבע של שוטר על הסכין גם כן

לא תלמד על כי הסכין "נשתלה" על הנאשם שכן, השוטר מצא את הסכין בעת חיפוש על גופו של הנאשם בשעת אירוע ועל כן נגע בה.

39. לפיכך יש לקבוע כי הוכח ביצועה של עבירת החזקת אגרופן או סכין שלא כדין- עבירה לפי סעיף 186 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

טענות נוספות של הנאשם

40. הנאשם טוען כנגד תנאי מעצרו בתחנת המשטרה ומבקש להביא טענותיו אלו כהוכחה נוספת לשיטתו, להתנכלותה של המשטרה.

41. לטענת הנאשם הוא הובא לתחנת המשטרה ולא הושם בתא עצורים כי אם בחדר שוטרים וכל פעם כאשר נרדם הוער על ידי שוטרים אשר הניחו תיקים כבדים על השולחן.

42. מעיון בלוח הזמנים ניתן ללמוד כי מדובר בשהות קצרה. דוחות הפעולה מלמדים כי האירוע החל מעט לאחר 03:30 לפנות בוקר. החשוד נחקר חקירה ראשונית על ידי השוטר נתי בשעה 04:15 חקירתו על יד החוקרת אור החלה בשעה 08:50. כך שמדובר בשהות של כארבע שעות לכל היותר.

43. לפיכך מצאתי לנכון להרשיע את הנאשם כאמור בעבירות-

הפרעת שוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

החזקת סכין שלא כדין - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

נהיגה פוחזת של רכב - עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר - עבירה לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי, (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב), תשכ"ט-1969.

המזכירות תשלח העתק נימוקי הכרעת הדין לצדדים.

ניתנה היום, ב' כסלו תשפ"ד, 15 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.

